

הַלְבוֹת אֶסוּרֵי בִיאה פֶּרֶק ז

א. אֵין הָאִשָּׁה מִטְמְאָה מִן הַתּוֹרָה, בְּנִדָּה אוֹ בְּזִיבָה עַד שְׁתַּרְגִּישׁ, וְתִרְאָה דָם, וַיֵּצֵא בְּבִשְׂרָהּ, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ; וְתִהְיֶה טְמֵאָה מֵעַתָּה שְׁתִּרְאָה וּלְהִבָּא בְּלִבָּד. וְאִם לֹא הִרְגִּישָׁהּ, וּבִדְקָה וּמָצְאָה הַדָּם לִפְנִים בְּפִרְזוֹדוֹד הָרִי זֶה בַּחֲזָקָת שֶׁבֹא בְּהִרְגָּשָׁהּ, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

ב. וּמִדְּבָרֵי סוּפְרִים, שֶׁכָּל הָרוּאָה כְּתוּם דָּם עַל בִּשְׂרָהּ, אוֹ עַל בְּגָדֶיהָ אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הִרְגִּישָׁהּ, וְאֵף עַל פִּי שֶׁבִּדְקָה עֲצָמָהּ וְלֹא מָצְאָה דָם הָרִי זֶה טְמֵאָה, וְכֵאלוּ מָצְאָה דָם לִפְנִים בְּבִשְׂרָהּ; וְטְמֵאָה זֶה בְּסִפֶּק, שֶׁמָּא כְּתוּם זֶה מִדָּם הַחֹדֶר בָּא.

ג. וְכֵן מִדְּבָרֵי סוּפְרִים, שֶׁכָּל הָרוּאָה דָם בְּלֹא עֵת וּסִתָּה, וְכָל הָרוּאָה כְּתוּם טְמֵאָה לְמַפְרַע, עַד עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת; וְאִם בְּדָקָה בְּתוֹךְ זְמַן זֶה, וּמָצְאָה טָהוֹר טְמֵאָה לְמַפְרַע, עַד זְמַן בְּדִיקָה. וְאֵף עַל פִּי שֶׁהִיא טְמֵאָה לְמַפְרַע מִדְּבָרֵיהֶם, אֵינָה מִטְמְאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ לְמַפְרַע כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ; וְאֵינָה מוֹנֶה לְנִדְתָּהּ אוֹ לְכַתְּמָה אֲלֵא מֵעַתָּה שֶׁרְאֵת הַדָּם, אוֹ שֶׁמָּצְאָה הַכֶּתֶם. וְכָל הָרוּאָה כְּתוּם, הָרִי זֶה מְקַלְקֵלֶת שֶׁמָּא מִן הַחֹדֶר בָּא, וְנִתְקַלְקְלָה וּסִתָּה.

ד. הָרוּאָה דָם בְּשַׁעֲת וּסִתָּה, אֵינָה מִטְמְאָה לְמַפְרַע אֲלֵא בְּשַׁעֲתָהּ בְּלִבָּד. וְכֵן מַעֲבֵרֶת, וּמִנִּיקָה, בְּתוֹלָה, וְזִקְנָה דִּין שְׁעֵתָן, וְאֵינָן מִטְמְאוֹת לְמַפְרַע.

ה. אֵיזוֹ הִיא מַעֲבֵרֶת מִשִּׁיכָר עֲבָרָה, שְׁלוּשָׁה חֲדָשִׁים. מִנִּיקָה כָּל אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים חֲדָשׁ, אֲפִלּוּ מֵת בָּנָה אוֹ גְּמֻלָּתוֹ אוֹ נִתְּנָתוֹ לְמִנִּיקָה. בְּתוֹלָה כָּל שְׁלֹא רְאֵת דָּם מִימֶיהָ, אֵף עַל פִּי שֶׁרְאֵת מִחֲמַת נִשְׁוֹאֵין אוֹ מִחֲמַת לִידָה. זִקְנָה כָּל שֶׁעָבְרוּ עָלֶיהָ תִּשְׁעִים יוֹם, סָמוּךְ לְזִקְנוּתָהּ; וְאֵיזוֹ הִיא זִקְנוּתָהּ כָּל שֶׁקּוֹרְאִין לָהּ זִקְנָה, וְאֵינָה מְקַפֶּדֶת.

ו. מַעֲבֵרֶת וּמִנִּיקָה וְזִקְנָה כְּתוּמָן כְּרֵאִיתָן, וְאֵינּוּ מִטְמְאוֹ לְמַפְרַע; בְּתוֹלָה שְׁלֹא רְאֵת דָּם מִימֶיהָ, וְעַדִּין הִיא קִטְנָה כְּתוּמָה טָהוֹר, עַד שְׁתִּרְאָה דָם שְׁלוֹשׁ וּסְתוֹת.

ז. מֵה בֵּין כְּתוּם הַנִּמְצָא עַל בִּשְׂרָהּ, לְכַתְּם הַנִּמְצָא עַל בְּגָדֶיהָ: שֶׁהַכְּתוּם הַנִּמְצָא בְּבִשְׂרָהּ, אֵין לוֹ שַׁעוֹר. וְהַנִּמְצָא עַל הַבְּגָד אֵינוֹ מִטְמֵא, עַד שִׁיְהִיָּה כְּגָרִיס הַקֶּלֶקֶלִי, שֶׁהוּא מְרַבֵּעַ, שִׁישׁ בּוֹ כְּדִי תִשַּׁע עֲדָשׁוֹת שְׁלוֹשׁ עַל שְׁלוֹשׁ; הִיָּה פָחוֹת מִשַּׁעוֹר זֶה, טָהוֹר: נִמְצָא טַפִּין טַפִּין, אֵין מַצְטַרְפוֹת; הִיָּה אַרְוֶה, הָרִי זֶה מַצְטַרֵּף.

ח. כְּתוּם הַנִּמְצָא עַל דְּבַר שֶׁאֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה טָהוֹר, וְאֵינָה חוֹשֶׁשֶׁת לוֹ. כִּי־צַד: יִשְׁבָּה עַל כְּלֵי אֲבָנִים, כְּלֵי אֲדָמָה, וְכְלֵי גִלְלִים, אוֹ עַל עוֹר הַדָּג, אוֹ עַל כְּלֵי חֶרֶס מְגִבּוֹ, אוֹ עַל בְּגָד שֶׁאֵין בּוֹ שְׁלוֹשׁ אֲצָבָעוֹת עַל שְׁלוֹשׁ אֲצָבָעוֹת, וְנִמְצָא עָלֶיהֶן דָּם טָהוֹרָה. אֲפִלּוּ בְּדָקָה קִרְקַע וְיִשְׁבָּה עָלָיו, וְנִמְצָא כְּתוּם עַל הַקִּרְקַע כְּשֶׁעֲמָדָה הָרִי זֶה טָהוֹרָה: שֶׁכָּל שֶׁאֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה, לֹא גָזְרוּ עַל כְּתוּם שִׁימְצָא בּוֹ. וְלֹא בְּמִקְבֵּל טְמֵאָה, אֲלֵא אִם כֵּן הִיָּה לָבָן; אֲבָל כְּלֵי צִבְעוֹנִין, אֵין חוֹשֶׁשִׁין לְכַתְּם הַנִּמְצָא בָּהֶן. לְפִיכָךְ תִּקְנוּ חֲכָמִים שֶׁתִּלְבֹּשׁ הָאִשָּׁה בְּגָדֵי צִבְעוֹנִין, כְּדִי לְהַצִּילָהּ מִדִּין הַכְּתָמִים.

ט. לֹא בְּכָל מְקוֹם שֶׁתִּמְצָא הַדָּם עַל בִּשְׂרָהּ, תִּטְמֵא מִשּׁוּם כְּתוּם עַד שִׁימְצָא כְּנָגֵד בֵּית תְּרַפָּה. כִּי־צַד: נִמְצָא עַל עֵקֶבָה טְמֵאָה,

שְׁמָא נִגַע בְּבֵית תְּרַפָּה בַּעַת יְשִׁיבָתָהּ. וְכֵן אִם נִמְצָא עַל שׁוּקָה, וְעַל פְּרִסוּתִיָּה מִבִּפְנִים, וְהֵם הַמְּקוֹמוֹת הַנִּדְבָּקוֹת זֶה בָּזוּ, בַּעַת שֶׁתַּעֲמִיד וְתִדְבִּיק רֶגֶל לְרֶגֶל וְשׁוּק לְשׁוּק הָרִי זֶה טְמֵאָה.

י. נִמְצָא עַל רֹאשׁ גּוֹדֵל רֶגֶלָה טְמֵאָה, שְׁמָא נָטַף מִן הַחֹדֶר עַל רֶגֶלָה בַּעַת שֶׁהִלָּכָה. וְכֵן כָּל מְקוֹם שֶׁאֲפָשָׁר שִׁינָתוּז עָלָיו דָּם נִדְתָּה כְּשֶׁתִּהְיֶה, וְנִמְצָא שָׁם דָּם טְמֵאָה; וְכֵן אִם נִמְצָא דָּם עַל יָדֶיהָ, אִפְּלוּ עַל קִשְׁרֵי אֶצְבָּעוֹת יָדֶיהָ טְמֵאָה, שֶׁהֵיכָלִים עֲסָקָנוּת הֵן.

יא. אֲבָל אִם נִמְצָא הַדָּם עַל שׁוּקָה וְעַל פְּרִסוּתִיָּה מִבַּחוּץ, אוֹ מִן הַצִּדִּין, וְאֵין צָרִיךְ לֹאמַר אִם נִמְצָא מִן הַיִּרְכִּים וּלְמַעַלָּה הָרִי זֶה טְהוֹרָה, שְׂאִין זֶה אֵלָּא דָּם שֶׁנָּתַז עָלֶיהָ מִמְּקוֹם אֲחֵר.

יב. הַפֶּתֶם הַנִּמְצָא עַל בִּשְׂרָה שֶׁהִיָּה אַרְוֶךְ כְּרֻצוּעָה, אוֹ עָגוּל, אוֹ שֶׁהִיָּה טַפִּין טַפִּין, אוֹ שֶׁהִיָּה אַרְוֶךְ הַפֶּתֶם עַל רֹחַב יִרְכָּה, אוֹ שֶׁהִיָּה נִרְאָה כְּאֵלוּ הוּא מִמַּטָּה לְמַעַלָּה הוּאִיל וְהוּא כִּנְגַד בֵּית תְּרַפָּה, הָרִי זֶה טְמֵאָה; וְאֵין אוֹמְרִים אֵלּוּ נָטַף מִן הַגּוֹף, לֹא הִיָּה כֵּזֶה: שֶׁכָּל דָּם הַנִּמְצָא בַּמְּקוֹמוֹת אֵלּוּ מִחֲמִירִין בּוֹ, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא סֶפֶק.

יג. הַפֶּתֶם הַנִּמְצָא עַל הַחֲלוּק שְׁלָה מַחְגוֹר וּלְמַטָּן, טְמֵאָה; מַחְגוֹר וּלְמַעַלָּן, טְהוֹרָה. נִמְצָא עַל בֵּית יָד שְׁלָה אִם הִיָּה מַגִּיעַ כִּנְגַד בֵּית תְּרַפָּה, טְמֵאָה; וְאִם לֹא, טְהוֹרָה. הִיָּתָה פּוֹשְׁטָתוּ וּמִתְכַּסֶּה בּוֹ בְּלִילָה כָּל מְקוֹם שֶׁיִּמְצָא בּוֹ הַדָּם, טְמֵאָה; וְכֵן הָאֲזוּר שְׁלָה כָּל מְקוֹם שֶׁיִּמְצָא בּוֹ הַדָּם, טְמֵאָה.

יד. הִיָּתָה לֹבֶשֶׁת חֲלוּק אֶחָד, וְשֶׁהָהָ עָלֶיהָ שְׁלוּשָׁה יָמִים אוֹ יֶתֶר בְּלֹא עֵת נִדְתָּה, וּבִדְקָה וּמִצָּאָה עָלָיו שְׁלוּשָׁה כְּתָמִים, אוֹ כְּתָם אֶחָד גָּדוֹל שֶׁיֵּשׁ בּוֹ שַׁעוֹר שְׁלוּשָׁה כְּתָמִים הָרִי זֶה סֶפֶק זָכָה, שְׁמָא כְּתָם נָטַף מִמֶּנָּה בְּכָל יוֹם; וְכֵן אִם לִבְשָׁה שְׁלוּשָׁה בְּגָדִים בְּדוּקִים, וְשֶׁהוּ עָלֶיהָ שְׁלוּשָׁה יָמִים בִּימֵי זִיבָתָהּ, וּמִצָּאָה כְּתָם בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֵן אֵף עַל פִּי שֶׁזֶה כִּנְגַד זֶה, הָרִי זֶה סֶפֶק זָכָה.

טו. מִצָּאָה כְּתָם אֶחָד שְׂאִין בּוֹ כְּדֵי שְׁלוּשָׁה כְּתָמִים אִם בִּדְקָה עֲצָמָה כָּל בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת שְׁלִיּוֹם רֹאשׁוֹן וּמִצָּאָה טְהוֹר, וְלֹא בִּדְקָה חֲלוּקָה, וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מִצָּאָה זֶה הַפֶּתֶם שְׂאִינוּ כְּשֶׁלּוּשָׁה כְּתָמִים אֵינָה חוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת; וְאִם לֹא בִּדְקָה עֲצָמָה כָּל בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת הוּאִיל וְלֹא בִּדְקָה חֲלוּקָה, וְשֶׁהָהָ עָלֶיהָ שְׁלוּשָׁה יָמִים בִּימֵי זִיבָתָהּ חוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת, אֵף עַל פִּי שְׂאִין בְּכָתָם כְּדֵי שְׁלוּשָׁה כְּתָמִים.

טז. מִצָּאָה כְּתָם עַל חֲלוּקָה הַיּוֹם, וְרֹאֵת דָּם אַחֵר כֶּךָ שְׁנֵי יָמִים זֶה אַחֵר זֶה, אוֹ שֶׁרֹאֵת שְׁנֵי יָמִים, וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מִצָּאָה כְּתָם הָרִי זֶה סֶפֶק זָכָה.

יז. הָרוּאָה כְּתָם וְאַחֵר כֶּךָ רֹאֵתָה דָּם, תּוֹלָה כְּתָמָה בְּרֹאֵתָהּ כָּל מַעַת לַעַת בֵּין שְׁבִדְקָה עֲצָמָה בַּעַת שֶׁמִּצָּאָה הַפֶּתֶם וּמִצָּאָה טְהוֹר, בֵּין שְׁלֹא בִּדְקָה. אֲבָל הָרוּאָה כְּתָם אַחֵר כְּתָם, בְּתוֹךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת אֵינָה תּוֹלָה כְּתָם בְּכָתָם, אֲלֹא אִם כֵּן בִּדְקָה בִּינֵיהֶם: שְׂאִם הַפְּסִיקָה טְהוֹרָה בֵּין הַכְּתָמִים, אֵין מִצְטָרְפִּין לְמַנִּין זִיבוֹת.

יח. פִּיצֵד: רֹאֵתָה כְּתָם עָרַב שֶׁכֶּת בְּשָׁעָה רִאשׁוֹנָה מִן הַיּוֹם, אֵף עַל פִּי שְׁלֹא בִּדְקָה עֲצָמָה וְלֹא יָדְעָה אִם טְהוֹרָה הִיא אִם טְמֵאָה, וְרֹאֵת דָּם אַחֵר כֶּךָ, עַד שָׁעָה רִאשׁוֹנָה מִיּוֹם הַשְּׁכֶת אֵינָה מוֹנָה

לַפֶּתֶם, אֲלֵא תוֹלָה הַפֶּתֶם בְּרֹאִיָּה; וְאִם רֹאֵת בְּאַחַד בְּשַׁבַּת וּבְשָׁנִי
בְּשַׁבַּת, תִּהְיֶה זָכָה.

יט. רֹאֵת הַדָּם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בְּשַׁעַה שְׁנִיָּה, הָרִי זֶה טְמֵאָה שְׁנֵי יָמִים
עָרַב שַׁבַּת שְׁמֻצָּאָה בּוֹ הַפֶּתֶם, וּבְשַׁבַּת שְׁרֹאֵת הַדָּם: שְׁהָרִי אֵין
שְׁנִיָּהֶם בְּתוֹךְ מֵעֵת לַעֲת. וְאִם רֹאֵת דָּם בְּאַחַד בְּשַׁבַּת, חוֹשֶׁשֶׁת
לְזִיבוֹת.

כ. לֹא רֹאֵתָה דָם בְּשַׁבַּת, אֲבָל רֹאֵתָה פֶתֶם אַחֵר בְּשַׁעַה רֵאשׁוֹנָה
מִיּוֹם הַשַּׁבָּת אִם בְּדָקָה עֲצָמָה בְּעָרַב שַׁבַּת וּמֻצָּאָה טְהוֹר, אֵינָהּ
מוֹנָה אֲלֵא לַפֶּתֶם אַחֵר שֶׁהוּא בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, הוֹאִיל וּשְׁנִיָּהֶם,
בְּתוֹךְ מֵעֵת לַעֲת. וְאִם לֹא בְּדָקָה, וְלֹא יָדְעָה אִם הַפְּסִיקָה טְהִירָה
בִּינִיָּהֶן אוֹ לֹא הַפְּסִיקָה הָרִי זֶה מוֹנָה לְעָרַב שַׁבַּת; וְאִם רֹאֵתָה
בְּאַחַד בְּשַׁבַּת, חוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת.

כא. רֹאֵתָה הַפֶּתֶם הַשְּׁנִי בְּשַׁעַה שְׁנִיָּה מִיּוֹם הַשַּׁבָּת, בֵּין בְּדָקָה
בֵּין לֹא בְּדָקָה הָרִי זֶה טְמֵאָה שְׁנֵי יָמִים, שְׁהָרִי אֵין שְׁנִיָּהֶם בְּתוֹךְ
מֵעֵת לַעֲת; וְאִם רֹאֵת בְּאַחַד בְּשַׁבַּת אַחֵר מֵעֵת לַעֲת, חוֹשֶׁשֶׁת
לְזִיבוֹת. רֹאֵת בְּשַׁעַה רֵאשׁוֹנָה מִיּוֹם אֶחָד בְּשַׁבַּת פֶּתֶם שְׁלִישִׁי אִם
הַפְּסִיקָה טְהִירָה בִּינִיָּהֶן, אֵינָן מֻצְטָרְפִין וְאֵינָהּ חוֹשֶׁשֶׁת; וְאִם לֹא
בְּדָקָה, חוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת.

כב. כָּל פֶּתֶם שְׁאֻמְרָנוּ שֶׁהִיא טְמֵאָה בְּגִלְלוֹ אִם יֵשׁ לָהּ דְּבַר
לְתַלּוֹת בּוֹ וְלוֹמַר, שְׁמָא פֶתֶם זֶה מְדַבֵּר פְּלוּנִי הוּא אִם נִמְצָא
עַל הַבֶּגֶד, הָרִי זֶה טְהוֹרָה: שְׁלֹא אֻמְרוּ חֲכָמִים בְּדַבֵּר לְהַחֲמִיר,
אֲלֵא לְהַקֵּל. וְאִם נִמְצָא עַל בְּשָׂרָה, סִפְקוֹ טָמֵא וְאֵינָהּ תוֹלָה בּוֹ;
וְאִם הָיָה לָהּ לְתַלּוֹת בְּבִשְׂרָה יֵתֵר מִחֲלוּקָה אֶף עַל בְּשָׂרָה תוֹלָה,
וְסִפְקוֹ טְהוֹר.

כג. פִּיצֵד: שְׁחֻטָּה בְּהֶמָּה אוֹ חֲיָה אוֹ עוֹף, אוֹ שְׁנַתְעַסְקָה
בְּכַתְמִים, אוֹ שִׁישְׁבָּה בְּצַד הָעוֹסְקִין בָּהֶן, אוֹ שֶׁעֲבָרָה בְּשׁוּק
שְׁלִטְפָּחִים, וְנִמְצָא דָם עַל חֲלוּקָה טְהוֹרָה, וְתוֹלָה בְּדַבָּרִים
אֵלוֹ שְׁמֵהֶן בָּא הַפֶּתֶם. נִמְצָא הַפֶּתֶם עַל בְּשָׂרָה בְּלֶבֶד, אִפְלוּ
מִחֲגוֹר וּלְמַעַלָּה טְמֵאָה: שְׁאֵלוֹ הָיָה דָם זֶה מִן הַשְּׁחִיטָה אוֹ מִן
הַשׁוּק, הָיָה לוֹ שְׁיֻמְצָא עַל בְּגָדִיהָ; וְהוֹאִיל וְנִמְצָא עַל בְּשָׂרָה לֹא
בְּבִגְדָה, טְמֵאָה.

כד. הִיתָה בָּהּ מִכָּה, אֶף עַל פִּי שְׁחִיתָ אִם יְכוּלָה לְהַתְּגַלֵּעַ
וְלִהְיוֹצִיא דָם, וְנִמְצָא דָם עַל בְּשָׂרָה תוֹלָה בַּמִּכָּה; וְכֵן כָּל כִּיּוּצָא
בָּזָה.

כה. נִמְצָא הַפֶּתֶם עַל בְּגָדָה וּבְשָׂרָה כְּאַחַד, תוֹלָה בְּכָל שִׁישׁ לָהּ
לְתַלּוֹת.

כו. וְתוֹלָה בְּמֵאֲכָלֶת, שְׁמָא בָּעֵת שִׁישְׁבָּה נִהְרָגָה מֵאֲכָלֶת, וְדָם
זֶה דָם מֵאֲכָלֶת הוּא; וְעַד כִּמָּה, עַד כִּפְּרִיס. אֲבָל אִם מֻצָּאָה
הַפֶּתֶם יֵתֵר מִכִּפְּרִיס, אֵינָהּ תוֹלָה בְּמֵאֲכָלֶת; וְאִפְלוּ הִיתָה מֵאֲכָלֶת
רְצוּצָה בַּפֶּתֶם, הוֹאִיל וְהוּא יֵתֵר מִכִּפְּרִיס, אֵינָהּ תוֹלָה בְּמֵאֲכָלֶת.

כז. וְכֵן תוֹלָה בְּכִנָּה וּבְבַעֲלָה, אִם הָיוּ עֲסוּקִין בָּדָם, אוֹ שֶׁהָיוּ
יְדִיָּהֶן מְלַכְלָכוֹת בּוֹ, אוֹ שֶׁהִיתָה בָּהֶן מִכָּה תוֹלָה וְאוֹמֶרֶת הֵן נִגְעוּ
בָּהּ וְהִיא לֹא יָדְעָה, וְדָם זֶה מִחֲמַתָּן הוּא.

כח. אֵין מִחֲזִיקִין דָם מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, לְתַלּוֹת בּוֹ. פִּיצֵד: הִיתָה
לָהּ מִכָּה בְּכַתְפָּהּ, וְנִמְצָא פֶתֶם עַל שׁוֹקָה אֵין אוֹמְרִין שְׁמָא בִּידֶיהָ

נגעה במכה ונגעה במקום זה ; וכן כל פיוצא בזה אין תולין בו,
בין בגופה בין בחלוקה.

כט. שתי נשים שנתעסקו בצפור אחד, ואין בו אלא כסלע
דם, ונמצא על כל אחת משתייהן פתם כסלע שתייהן טמאות.
נתעסקה בדם שאי אפשר שיהיה ממנו פתם אלא כגריס, ונמצא
עליה פתם כשני גריסין הרי זו תולה כגריס בדם שנתעסקה
בו, וכגריס במאכלת ; נמצא הפתם יתר מכשני גריסין, טמאה.
נתעסקה באדם, אין תולה בו שחור ; נתעסקה בעוף שיש בו
מינין הרבה, ונמצא עליה מראה אחד מהן תולה בו.

ל. היתה לובשת שלוש חלוקות אם יכולה לתלות, תולה אף
בתחתון ; ואם אינה יכולה לתלות, אינה תולה אפלו בעליון.
פיצד : עברה בשוק שלטבחים אף על פי שנמצא הפתם על
התחתון לבדו, תולה בדם הטבחים ; לא עברה בשוק שלטבחים
וכיוצא בו אף על פי שנמצא הפתם בעליון לבדו, הרי זו טמאה.

לא. ספק עברה ספק לא עברה, ספק נתעסקה ספק לא נתעסקה
אינה תולה. עיר שיש בה חזירים, או שהם באין לה תמיד אין
חוששין לפתמים הנמצאין בחלוק.

לב. האשה שהשאילה חלוקה לנדה, בין גויה בין ישראלית,
וחזרה ולבשה אותו קדם בדיקה, ומצאה עליו פתם הרי זו
תולה בנדה שלבשה אותו ; השאילה אותו לזבה קטנה ביום
הטמא שלה, או ליושבת על דם טהר, או לבתולה שדמיה
טהורין הרי זו תולה בו.

לג. אבל אם השאילה אותו לזבה קטנה ביום השמור לה,
או לזבה גדולה בשבעת ימי נקיים, וחזרה ולבשה אותו
קדם בדיקה, ונמצא עליו פתם שתייהן מקלקלות, השואלת
והמשאילה אותה : שמא מזו, שמא מזו. השאילה אותו
ליושבת על הפתם אינה תולה בו, שאין תולין פתם בפתם.

לד. בדקה חלוקה ובדקה עצמה ומצאה טהור, והשאילה
החלוק לחברתה, ולבשתה, ונמצא עליו פתם כשהחזירתה
לה השואלת טמאה, ואינה תולה בבעלת החלוק : שהרי בדקה
אותו קדם שתשאילה לה. ארוכה שלבשה חלוקה שלקצרה,
ונמצא בו פתם אם מגיע כנגד בית תרפה טמאה ; ואם לאו
טהורה, שפתם זה שלקצרה הוא.

לה. שלוש נשים שלבשו חלוק אחד זו אחר זו, ואחר כך
נמצא עליו פתם, וכן אם ישנו במטה אחת כאחד, ונמצא דם
תחת אחת מהן כלן טמאות ; ואם בדקה אחת מהן עצמה מיד,
ומצאה עצמה טמאה הרי השתים טהורות. בדקו כלן ומצאו
עצמן טהורות תולה מי שאינה ראויה לראות דם, במי שהיא
ראויה, ויתהיה שאינה ראויה טהורה, והראויה טמאה.

לו. פיצד : היתה אחת מעברת, ואחת שאינה מעברת המעברת
טהורה, ושאונה מעברת טמאה ; מניקה ומניקה מניקה,
המניקה טהורה ; זקנה ושאונה זקנה, הזקנה טהורה ; בתולה
ושאונה בתולה, הבתולה טהורה. היו כלן מעברות, כלן זקנות,
כלן מניקות, כלן בתולות הרי כלן טמאות.

לז. שלוש נשים שעלו דרך מרגלות המטה, וישנו כלן,
ונמצא דם תחת האמצעית שלשתן טמאות ; תחת הפנימית

היא ושבצדה טמאות, והחיצונה טהורה; תחת החיצונה היא ושבצדה טמאות, והפנימית טהורה. ואם לא עלו דרך מרגלות המטה, שהרי אין להם סדר, ונמצא דם תחת אחת מהן כלן טמאות.

לח. במה דברים אמורים, שבדקו כלן ומצאו טהור, ולא תוכל אחת מהן לתלות בחברתה כמו שבארנו; אבל אם בדקה אחת, ומצאה עצמה טהורה, וחברתה לא בדקה תולה זו הטהורה בזו שלא בדקה, וזו שלא בדקה טמאה.

לט. כל כתר הנמצא על הבגד שאין לו במה יתלה אינו מטמא, עד שיודע שהוא דם. ואם נסתפק להם, שמא הוא דם או צבע אדם מעבירין עליו שבעה סמנין אלו, על הסדר: אם עבר או כהה עינו, הרי זה כתר דם וטמאה; ואם עמד כמות שהוא, הרי זה צבע וטהורה. ואלו הן השבעה סמנין, על סדרן רק תפל, ולעיסת גריסין שלפול, ומי רגלים שהחמיצו, ונתר, ובורית, וקימוניא, ואשלג.

מ. וצריך לכספס שלושה פעמים על כל סם וסם, ומוליך ומביא בכל כספוס. העבירן שלא על הסדר, או שהעבירן כאחד לא עשה כלום; הקדים אחרונים לראשונים אלו שהעביר באחרונה שהן הראשונים עלו לו, וחוזר ומעביר אחריהם האחרונים שהקדים, עד שיעברו השבעה, על הסדר.

מא. איזה הוא רק תפל זה שלא טעם כלום מתחלת הלילה, והיה ישן כל חצי הלילה האחרון, למחר קדם שיאכל, נקרא רק תפל: והוא שלא יצא רב דבורו, עד שלוש שעות ביום; ואם השכים ושנה פרקו, קדם שלוש שעות אין זה רק תפל, שהדבור מבטל חזק הרק ומחזירו כמים.

מב. ואיזו היא לעיסת גריסין הוא שילעס הגריסין, עד שיתערב עם הפול רק הרבה מפיו. ואיזה הוא מי רגלים שהחמיצו אחר שלוש ימים, או יתר.

מג. כל אשה שהיא טמאה משום כתר אם מצאה הכתר בימי נדתה הרי זו ספק נדה, ויושבת עליו שבעה, וטובלת בליל שמיני, ואחר כך תהיה מתרת לבעלה. ואם מצאה אותו בימי זיבתה הרי זו ספק זבה גדולה או קטנה, כמו שנתבאר בפרק זה; ויושבת יום אחד אם היתה קטנה, או שבעת ימי נקיים אם היתה גדולה, מספק. והכל מדברי סופרים, כמו שבארנו; לפיכך הבא עליה בזדון מפין אותו מכת מרדות, ופטורין מקרבן.

הלכות אסורי ביאה פרק י

א. כל היולדת טמאה כנדה, ואף על פי שלא ראת דם. ואחד היולדת חי, או מת, ואפלו נפל אם זכר, יושבת לזכר; ואם נקבה, יושבת לנקבה: והוא, שתגמר צורתו; ואין צורת הולד נגמרת לפחות מארבעים יום, אחד הזכר ואחד הנקבה. והמפלת בתוך ארבעים יום אינה טמאה לידה, אפלו ביום ארבעים.

ב. הפילה ביום ארבעים ואחד מאחר התשמיש הרי זו ספק

יולדת, ותשב לזכר ולנקבה ולנדה; היתה צורת האדם דקה ביותר, ואינה נפרת בעליל הרי זו תשב לזכר ולנקבה, וזה הוא הנקרא שפיר מרקם.

ג. איזה הוא שפיר מרקם: תחלת בריתו שלאדם גופו פעדשה, שתי עיניו כשתי טפי זבוב מרחקות זו מזו, שני חטמיו כשני טפי זבוב מקרבין זה לזה, פיו פתוח כחוט השערה, וחתוף ידיים ורגלים אין לו.

ד. נתבארה צורתו יתר מזה, ועדין אינו נפר בין זכר לנקבה אין בודקין אותו במים אלא בשמן, שהשמן מצחצחו; ומביא קיסם שראשו חלק, ומנענע באותו מקום ממעלה למטה: אם מסכסך, בידוע שהוא זכר; ואם ראה באותו מקום פשעורה סדוקה, הרי זו נקבה ואינה צריכה בדיקה. ובכל אלו הרקימות שלנפלים, אין נותנין לה ימי טהר עד שישעיר הולד.

ה. הפילה חתכה לבנה אם נקרעה ונמצא בה עצם, הרי זו טמאה לידה; הפילה שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינים, מלא בשר הואיל ואינו מרקם, אינה חוששת לולד.

ו. יוצא דפן אין אמו טמאה לידה, ואין לו ימי טמאה וימי טהרה: שנאמר "אשה כי תזריע, וילדה" (ויקרא יב, ב), עד שתלד ממקום שמזרעת. המקשה וילדה ולד דרך דפן הרי דם הקשי הבא דרך הרחם, זיבות או נדה, ודם היוצא דרך הדפן, טמא. ואם לא יצא דם דרך הרחם הרי האשה טהורה, אף על פי שהדם שיצא מדפנה טמא: שאין האשה טמאה, עד שיצא מדוה דרך ערותה.

ז. נתחתף הולד במעיה, ויצא אבר אבר בין שיצא על סדר האברים, כגון שיצאה הרגל ואחריה השוק ואחריה הירך, בין שיצא שלא על הסדר אינה טמאה לידה, עד שיצא רבו; ואם יצא ראשו כלו פאחת, הרי זה כרבו. ואם לא נתחתף, ויצא כדרך משתצא רב פדחתו הרי זה כילוד, ואף על פי שנתחתף אחר כך. הוציא העבר ידו והחזירה, אמו טמאה לידה מדברי סופרים; ואין לה ימי טהר, עד שיצא הולד או רבו, כמו שאמרנו.

ח. המפלת כמין בהמה חיה ועוף אם היו פניו כפני האדם, הרי זה ולד: אם זכר, תשב לזכר, ואם נקבה, תשב לנקבה, ואם אין נפר בין זכר לנקבה, תשב לזכר ולנקבה ואף על פי ששאר הגוף דומה לבהמה או לחיה או לעוף. ואם אין פניו כצורת פני האדם אף על פי ששאר הגוף גוף אדם שלם, וידי ורגליו ידי אדם ורגליו, והרי היא נקבה או זכר אינו ולד, ואין אמו טמאה לידה.

ט. ואיזו היא צורת פני האדם שיהיה המצח והגבינין והעינים והלסתות וגבות הזקן, כצורת האדם; אבל הפה והאזנים והאף אף על פי שהן כשלהמה וחיה, הרי זה ולד.

י. המפלת דמות נחש אמו טמאה לידה, מפני שגלגל עיניו עגול כשלאדם. המפלת דמות אדם שיש לו כנפים שלבשר, אמו טמאה לידה. נברא בעין אחת וירך אחת אם היו מן הצד, שהרי הוא כחצי אדם אמו טמאה לידה; ואם היו באמצע אמו טהורה, שהרי זו בריה אחרת.

יא. נִבְרָא וְשֵׁט שָׁלוֹ אָטוּם, אוֹ שֶׁהָיָה חֶסֶר מִטְבוּרוֹ וּלְמַטָּה וְהָרִי
הוּא אָטוּם, אוֹ שֶׁהָיָה גִלְגָּלְתּוֹ אָטוּמָה, אוֹ שֶׁהָיוּ פָּנָיו טוּחוֹת
וְאֵין בֵּהֶן הֶכֶר פָּנִים, אוֹ שֵׁשׁ לוֹ שְׁנֵי גִבִּין וְשְׁתֵּי שְׁדָרוֹת, אוֹ
שֶׁהִפִּילָה בְרִית רֹאשׁ שְׁאִינוֹ חֲתוּךְ, אוֹ יָד שְׁאִינוֹ חֲתוּךְ כָּל גִּפְלִי
מֵאֵלּוֹ, אִינוֹ וְלֹד וְאֵין אָמוֹ טְמֵאָה לִידָה; אָבֵל אִם הִפִּילָה יָד
חֲתוּכָה וְרָגַל חֲתוּכָה הָרִי חֲזָקְתָהּ מוֹלֵד שָׁלֵם, וּמִצְטָרְפִין לְרֹב
אֲבָרָיו.

יב. פְּעָמִים יִקָּפֶה מִשָּׂאֵר הַדָּמִים שְׁנוֹצֵר מֵהֶם הָאָדָם, חֲתֻכָּה כְּמוֹ
לְשׁוֹן הַשּׁוֹר, וְתִהְיֶה כְּרוּכָה עַל מִקְצֵת הַוֹּלֵד; וְהִיא הַנִּקְרָאת
סִנְדֵּל. וְלַעוֹלָם לֹא יַעֲשֶׂה סִנְדֵּל זֶה, אֲלֹא עִם וְלֹד; אָבֵל חֲתֻכָּה
שְׁנוֹצָרָה לְבִדָּה בְּלֹא וְלֹד, אִינֶה נִקְרָאת סִנְדֵּל. וְרֹב הָעֲבָרִים, לֹא
יִהְיֶה עִמָּהֶם סִנְדֵּל. וּפְעָמִים יִכָּה הַמַּעֲבֵרֶת דָּבָר עַל בְּטָנָהּ, וַיִּפְסֹד
הָעֶבֶר וַיַּעֲשֶׂה כְּסִנְדֵּל זֶה; וּפְעָמִים יִשָּׂאֵר בּוֹ הֶכֶר פָּנִים, וּפְעָמִים
יִיבֹשׁ הַוֹּלֵד וַיִּשְׁתַּנֶּה וַיִּקָּפְאוּ עָלָיו הַדָּמִים עַד שֶׁלֹּא יִשָּׂאֵר בּוֹ הֶכֶר
פָּנִים.

יג. לְפִיכָךְ הַמַּפְלֵת זָכַר וְסִנְדֵּל עָמָּה אָף עַל פִּי שְׁאִין הֶכֶר פָּנִים
בְּסִנְדֵּל הָרִי זֶה תִּשָּׁב לְזָכָר וּלְנִקְבָּה, שְׂמָא סִנְדֵּל זֶה נִקְבָּה הָיָה;
וְחֲמִירָה הַחֲמִירוֹ בּוֹ לְטֵמֵא בּוֹ מִשּׁוּם וְלֹד, אָף עַל פִּי שְׁאִין בּוֹ
צוּרַת פָּנִים, הוֹאִיל וְהִיא טְמֵאָה לִידָה, מִפְּנֵי הַוֹּלֵד שֶׁעָמָּה.

יד. הַחוֹתֵלֶת הָעֵבֶה שֶׁהִיא כְּמוֹ חֶמֶת שְׁבִתוּכָה נוֹצֵר הַוֹּלֵד, וְהִיא
מִקְפֶּת אוֹתוֹ וְאֵת הַסִּנְדֵּל אִם הָיָה עָמָּה סִנְדֵּל, וּכְשִׁיגִיעַ זְמָנוֹ לְצֵאת
קוֹרֵעַ אוֹתָהּ וַיּוֹצֵא הִיא הַנִּקְרָאת שְׁלִיָּה; וְתַחֲלַת בְּרִיתָהּ דּוּמָה
לְחוּט שְׁלֵעָרֵב, וְחִלּוּלָה כְּחֻצוֹצֶרֶת, וְעֵבֶה כְּקִרְקֶבֶן הַתְּרַנְגּוּלִים.
וְאֵין שְׁלִיָּה פְּחוּתָה מִטֶּפֶחַ.

טו. הַמַּפְלֵת שְׁלִיָּה, תִּשָּׁב לְזָכָר וּלְנִקְבָּה לֹא שֶׁשְׁלִיָּה וְלֹד, אֲלֹא
שְׁאִין שְׁלִיָּה בְּלֹא וְלֹד; הִפִּילָה גִפְלִי, וְאַחֵר כָּךְ הִפִּילָה שְׁלִיָּה
חוֹשְׁשִׁין לְשְׁלִיָּה, וְהָרִי הִיא כּוֹלֵד אַחֵר, וְאֵין אוֹמְרִין זֶה שְׁלִיָּת
הַגִּפְלִי, שְׁאִין תּוֹלִין אֵת הַשְׁלִיָּה אֲלֹא כּוֹלֵד שְׁלִקְיָמָה. לְפִיכָךְ אִם
יִלְדָה וְלֹד שְׁלִקְיָמָה, וְהִפִּילָה שְׁלִיָּה אֲפִלּוֹ אַחֵר שְׁלוּשָׁה וְעֶשְׂרִים
יוֹם תּוֹלִין אוֹתָהּ כּוֹלֵד; וְאֵין חוֹשְׁשִׁין לוֹלֵד אַחֵר, שֶׁהוֹלֵד קָרַע
הַשְׁלִיָּה וַיּוֹצֵא.

טז. הִפִּילָה שְׁלִיָּה תַחֲלָה, וְאַחֵר כָּךְ יִלְדָה וְלֹד שְׁלִקְיָמָה חוֹשְׁשִׁין
לְשְׁלִיָּה שֶׁהִיא וְלֹד אַחֵר, וְאֵין תּוֹלִין אוֹתָהּ כּוֹלֵד הַבֶּא אַחֲרֶיהָ:
שְׁאִין דְּרָכָה שְׁלִשְׁלִיָּה, לְצֵאת לִפְנֵי הַוֹּלֵד. יֵצֵאת מִקְצֵת הַשְׁלִיָּה
בְּיוֹם רֹאשׁוֹן, וּמִקְצֵתָהּ בְּשְׁנֵי מוֹנִין לָהּ מִיוֹם רֹאשׁוֹן, וְאֵין נוֹתְנִין
לָהּ יְמֵי טְהָרָה אֲלֹא מִיוֹם שְׁנֵי לַחֲמִיר.

יז. הִפִּילָה דָמוֹת בְּהֶמָּה חִיָּה וְעוֹף, וְשְׁלִיָּה קְשׁוּרָה בּוֹ אֵין
חוֹשְׁשִׁין לוֹלֵד. וְאִם אִינֶה קְשׁוּרָה בּוֹ, מִטִּילִין עָלֶיהָ חֲמֵר שְׁנֵי
וְלָדוֹת: שְׁאִנִּי אוֹמֵר, שְׂמָא נְמוּחַ שְׁפִיר מְרָקָם שֶׁהִיָּה בְּשְׁלִיָּה זֶה,
וְשְׂמָא נְמוּחָה הַשְׁלִיָּה שְׁלִשְׁפִיר זֶה, שֶׁהוּא דָמוֹת בְּהֶמָּה וְחִיָּה.

יח. כָּל אֵלּוֹ שְׁחוֹשְׁשִׁין לְשְׁלִיָּה, אֵין נוֹתְנִין לָהּ יְמֵי טְהָר; וְכָל
מִי שֶׁהִפִּילָה דָבָר שְׁאִינוֹ וְלֹד, אוֹ שְׁפִיר, בְּתוֹךְ אַרְבָּעִים יוֹם,
שֶׁעַדִּין לֹא נִגְמְרָה צוּרְתּוֹ וְאִם יֵצֵא עָמָּה דָם, הָרִי זֶה נִדָּה אוֹ זָבָה;
וְאִם יֵצֵא יָבֵשׁ בְּלֹא דָם, הָרִי זֶה טְהוֹרָה.

יט. מִי שֶׁיִּלְדָה זָכָר וְנִקְבָּה תְּאוֹמִים, תִּשָּׁב לְנִקְבָּה; יִלְדָה טְמֵטוֹם
אוֹ אֲנִדְרָגִינוֹס, תִּשָּׁב לְזָכָר וּלְנִקְבָּה. יִלְדָה תְּאוֹמִים אֶחָד זָכָר

והשני טמטום או אנדרגינזוס, תשב לזכר ולנקה; האחד נקה והשני טמטום או אנדרגינזוס, תשב לנקה בלבד: שהטמטום והאנדרגינזוס ספק הן, שמא זכר הן או שמא נקה.

ב. האשה שהחזקה מעברת, וילדה, ואין ידוע מה ילדה פגון שעברה בנהר והפילה שם, או שהפילה לבור, או שהפילה וגררתו חיה הרי זו בחזקת שהפילה ולד, ותשב לזכר ולנקה; אבל אם לא החזקה מעברת, והפילה, ואין ידוע מה הפילה הרי זו ספק יולדת, ותשב לזכר ולנקה ולנדה.

כא. כל מקום שאמרנו תשב לזכר ולנקה, פיצד דינה: תהיה אסורה לבעלה ארבעה עשר יום, כיוולדת נקה, שבעה הראשונים ודאי, והשבעה השניים ספק; ואין נותנין לה ימי טהר אלא עד ארבעים יום, כיוולדת זכר. ואם ראתה דם אחר הארבעים עד שמונים אינו דם טהר, אלא ספק דם נדה, או ספק דם זיבה אם בא בימי הזיבה, כמו שבארנו. וכן אם ראתה דם ביום אחד ושמונים בלבד הרי זו ספק נדה, ותשב שבעת ימי נדה, שמא נקה ילדה, שאין לה וסת נדות עד אחר מלאת, כמו שבארנו.

כב. כל מקום שאמרנו תשב לזכר ולנקה ולנדה, פיצד דינה: תהיה אסורה לבעלה ארבעה עשר יום, כיוולדת נקה. ואם ראתה דם ביום אחד ושמונים, הרי זו ספק נדה; וכן אם ראתה דם ביום ארבעה ושבעים וביום אחד ושמונים, הרי זו ספק נדה; וכן אם ראתה דם ביום אחד וארבעים אף על פי שראת ביום ארבעה ושלושים, הרי זו ספק נדה, ואסורה לבעלה עד ליל שמונה וארבעים, כיוולדת זכר. ואין נותנין לה ימי טהר כלל, כנדה; והרי היא כמי שלא ילדה.

כג. וכל דם שתראה מיום שהפילה עד שמונים יום אם בא בימי נדתה, הרי זו ספק נדה מאחר השבעה מיום שהפילה; ואם בא בימי זיבתה, הרי זו ספק זבה: שכל ימי מלאת, אין בהן וסת. וכן אם ראתה ביום אחד ושמונים עדין היא מקלקלת, ותהיה ספק נדה, כמו שבארנו, אף על פי שלא ראת אלא יום אחד. וכשיקבע לה הוסת אחר השמונים, יסור קלקולה, ותחזור להיות נדה ודאית, או זבה ודאית. וכן מיום שהפילה עד שבעה ימים; ותהיה נדה ודאית, אם הפילה בתוך ימי נדתה, כמו שבארנו.

הלכות אסורי ביאה פרק יא

א. כל שאמרנו בנדה וזבה ויולדת, הוא דין תורה. ובמשפטים אלו היו עושין, כשהיו בית דין הגדול מצויין, והיו שם חכמים גדולים שמפירים הדמים. ואם גלד להם ספק בראיות, או בימי נדה או זיבה יעלו לבית דין וישאלו, כמו שהבטיחה תורה עליהן, שנאמר "כי יפלא ממך דבר . . . בין דם לדם" (דברים יז, ט), בין דם נדה לדם זיבה. ובאותן הימים, היו בנות ישראל נזהרות מדבר זה, ומשמרות וסתותיהן, וסופרות תמיד ימי הנדה וימי הזיבה.

ב. וטרח גדול יש במנין הימים, ופעמים רבות יבואו לידי ספק שאפלו ראת הבת דם ביום הלידה, מאותו היום מתחילין

למנות לה ימי נדה וימי זיבה כמו שבארנו; לפיכך לא תטמא הבת בזיבה אלא בת עשרה ימים שאם ראת ביום שתולד, הרי זו נדה שבעת ימים, ושלשת ימים סמוך לנדתה, הרי עשרה ימים. הנה למדת שמתחלת ראיה, מתחלת למנות ימי נדה וימי זיבה כל ימיה, ואפלו ראתה והיא קטנה.

ג. ובימי חכמי תלמוד, נסתפק הדבר הרבה בראיות הדמים, ונתקלקלו הוסדות, לפי שלא היה כוח בכל הנשים למנות ימי נדה וימי זיבה; ולפיכך החמירו חכמים בדבר, וגזרו שיהיו כל ימי האשה בימי זיבתה, ויהיה כל דם שתראה ספק דם זיבות.

ד. ועוד החמירו בנות ישראל על עצמן חמרה יתרה על זו, ונהגו כלם בכל מקום שיש ישראל: שכל בת ישראל שתראה דם אפלו לא ראת אלא טפה כחרדל בלבד ופסק הדם סופרת לה שבעת ימי נקיים, ואפלו ראת בעת נדתה. בין שראת יום אחד, או שנים, או השבעה כלן, או יתר משיפסק הדם, סופרת שבעת ימי נקיים כזבה גדולה. וטובלת בליל שמיני, אף על פי שהיא ספק זבה, או ביום שמיני אם היה שם דחק, כמו שאמרנו ואחר כך תהיה מתרת לבעלה.

ה. וכן כל יולדת בזמן הזה הרי היא פולדת בזוב, וצריכה שבעת ימי נקיים כמו שבארנו. ומנהג פשוט בשנער ובארץ הצבי ובספרד ובמערב, שאם ראת דם בתוך ימי מלאת אף על פי שראת אחר שספרה שבעת ימי נקיים וטבלה הרי זו סופרת שבעת ימי נקיים אחר שיפסק הדם, ואין נותנין לה ימי טהר כלל: אלא כל דם שתראה האשה בין דם קשי, בין דם טהר סופרת שבעת ימי נקיים, אחר שיפסק הדם.

ו. ודין זה, בימי הגאונים נתחדש, והם גזרו שלא יהיה שם דם טהר כלל שזה שהחמירו בנות ישראל על עצמן בימי חכמי תלמוד, אינו אלא ברואה דם שהוא טמא, שיושבת עליו שבעת ימי נקיים; אבל דם שתראה בימי טהר אחר ספירה וטבילה, אין לחוש לו שאין ימי טהר ראויין לא לנדה ולא לזיבה, כמו שבארנו. ושמענו שבצרפת בועלים על דם טהר כדין התלמוד עד היום, אחר ספירה וטבילה מטמאת יולדת בזוב; ודבר זה, תלוי במנהג.

ז. וכן דין דם בתולים בזמן הזה, שאפלו היתה קטנה שלא הגיע זמנה לראות, ולא ראת דם מימיה הרי זה בועל בעילת מצוה, ופורש. וכל זמן שתראה דם מחמת המכה, הרי היא טמאה; ואחר שיפסק הדם, סופרת שבעת ימי נקיים.

ח. יתר על זה, כל בת שתבעוה להנשא ורצת שוזה שבעת ימי נקיים מאחר שרצת, ואחר כך תהיה מתרת להבעל: שמא מחמודה לאיש, ראת דם טפה אחת, ולא הרגיש בה; בין שהיתה האשה גדולה, בין שהיתה קטנה צריכה לישב שבעת ימי נקיים מאחר שרצת, ואחר כך תטבל ותבעל.

ט. וכל הדברים האלו, חמרה יתרה שנהגו בה בנות ישראל מימי חכמי תלמוד; ואין לסור ממנה, לעולם.

י. לפיכך כל אשה שרצת כשתבעוה להנשא לא תנשא, עד שתספר ותטבל. ואם נשאת לתלמיד חכמים מתרת להנשא

מִיד, וְתִסְפֹּר מֵאַחַר שְׁנֵשֶׁאֱת וְתִטְבֹּל: שְׁתַּלְמִיד חֲכָמִים יוֹדֵעַ
שֶׁהִיא אֲסוּרָה, וְנִזְהָר מִזֶּה; וְלֹא יִקְרַב לָהּ, עַד שֶׁתִּטְבֹּל.

יא. דִּין הַפְּתָמִים בְּזֶמֶן הַזֶּה, כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ; וְאֵין בְּדָבָר חֲדוּשׁ,
וְלֹא מִנְהֵג אֲלֵא כָּל פֶּתֶם שְׁאֲמָרְנוּ שֶׁהִיא טְהוֹרָה, הֵרִי הִיא
טְהוֹרָה, וְכָל שְׁאֲמָרְנוּ שֶׁהִיא טְמֵאָה, סוֹפֶרֶת שְׁבַעַת יָמִים מִיּוֹם
שֶׁנִּמְצָא בּוֹ הַפֶּתֶם. וְאִם הָיָה שְׁעוֹר הַפֶּתֶם כְּדִי לַחֲוֹשׁ לְזִיבוֹת,
סוֹפֶרֶת שְׁבַעַת יָמִים מֵאַחַר יוֹם שֶׁנִּמְצָא בּוֹ הַפֶּתֶם שְׁאֵין הָרוּאָה
דָּם, כְּרוּאָה פֶּתֶם.

יב. וְכֵן כָּל שְׁאֲמָרְנוּ בִּיּוֹלָדֶת שְׁאֲמוֹ טְהוֹרָה, הֵרִי הִיא טְהוֹרָה
בְּזֶמֶן הַזֶּה; וְכֵן הָאִשָּׁה שֶׁרָאָת לִבָּן, אוֹ דָם יֶרֶק, אוֹ שֶׁהִשְׁלִיכָה
חֲתָכָה אֲדָמָה שְׁאֵין עִמָּה דָם הֵרִי הִיא טְהוֹרָה, אֵף בְּזֶמֶן הַזֶּה:
שֶׁלֹּא הִחְמִירוּ אֲלֵא בְּרוּאָה דָם טְמֵא, וְאֵין זֶה רוּאָה דָם טְמֵא.
וְכֵן אִם הִיָּתָה בָּהּ מִפֶּה וְהָיָה הַדָּם שׁוֹתֵת מִמֶּנָּה, אוֹ שֶׁבֶא הַדָּם
עִם מִימֵי רִגְלִים הֵרִי זֶה טְהוֹרָה. וְלֹא נִתְחַדֵּשׁ דְּבָר, אֲלֵא סְפִירַת
שְׁבַעַת יָמִי נְקִיִּים לְכָל רוּאָה דָם טְמֵא, כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ; וְשִׁיְהִיּוּ כָּל
מְרֹאָה דָּמִים, טְמֵאִים.

יג. זֶה שֶׁתִּמְצָא בְּמִקְצֵת מְקוֹמוֹת, שֶׁהִנָּדָה יוֹשְׁבֵת שְׁבַעַת יָמִים
בְּנִדְתָּהּ, וְאֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא רָאָת דָם אֲלֵא יוֹם אֶחָד, וְאַחֲרֵי הַשְּׁבַעָה
תִּשָּׁב שְׁבַעַת יָמִי נְקִיִּים אֵין זֶה מִנְהֵג, אֲלֵא טְעוֹת הִיא מִמֵּי שֶׁהוֹרָה
לָהֶם כֶּךָ; וְאֵין רְאוּי לִפְנוֹת לְדָבָר זֶה כָּלֵל אֲלֵא אִם רָאָתָה יוֹם
אֶחָד, סוֹפֶרֶת אַחֲרָיו שְׁבַעָה, וְטוֹבֵלֶת בְּלִיל שְׁמִינִי שֶׁהוּא לַיִל
שְׁנִי שֶׁלֹּאֲחֵר יָמִי נִדְתָּה, וּמִתְרַת לְבַעֲלָהּ.

יד. וְכֵן זֶה שֶׁתִּמְצָא בְּמִקְצֵת מְקוֹמוֹת, וְתִמְצָא תְּשׁוּבוֹת לְמִקְצֵת
גְּאוּנִים, שִׁיּוֹלָדֶת זָכָר לֹא תִשְׁמַשׁ מִטָּתָה עַד סוֹף אַרְבָּעִים,
וְיּוֹלָדֶת נִקְבָּה אַחֲרֵי שְׁמוֹנִים, וְאֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא רָאָתָה דָם אֲלֵא
בְּתוֹךְ הַשְּׁבַעָה אֵין זֶה מִנְהֵג, אֲלֵא טְעוֹת הִיא בְּאוֹתָן הַתְּשׁוּבוֹת.
וְדֶרֶךְ מִינּוֹת בְּאוֹתָן הַמְּקוֹמוֹת, וּמִן הַצְּדוּקִיִּין לְמַדּוֹ דְּבָר זֶה;
וּמִצְוָה לְכוּפֹן כְּדִי לְהוֹצִיא מִלִּבָּן, וּלְהַחֲזִירָן לְדִבְרֵי חֲכָמִים
שֶׁתִּסְפֹּר שְׁבַעַת יָמִי נְקִיִּים בְּלִבָּד, כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

טו. אֵין הָאִשָּׁה עוֹלָה מִטְּמֵאָתָה וְיוֹצֵאָה מִיַּד עֲרוּהָ, עַד שֶׁתִּטְבֹּל
בְּמִי מְקוּהָ כֶּשֶׁר; וְלֹא יִהְיֶה דְּבָר חוּצָץ בֵּין בִּשְׂרָהּ, וּבֵין הַמִּים.
וּבְהִלְכוֹת מְקוּוֹת יִתְבָּאֵר הַמְּקוּהָ הַכֶּשֶׁר וְהַפְּסוּל, וְדֶרֶךְ הַטְּבִילָה,
וּמִשְׁפָּטֵי הַחֲצִיצָה.

טז. אֲבָל אִם רָחֲצָה בְּמֶרְחֵץ אֶפְלוּ נִפְלוּ עָלֶיהָ כָּל מִימוֹת
שְׁבַעֲעוֹלָם הֵרִי הִיא אַחֲרֵי הַרְחִיצָה כְּמוֹת שֶׁהִיָּתָה קֹדֶם הַרְחִיצָה,
בְּכֶרֶת: שְׁאֵין לָךְ דְּבָר שֶׁמַּעֲלָה מִטְּמֵאָה לְטְהָרָה אֲלֵא טְבִילָה
בְּמִי מְקוּהָ, אוֹ בְּמַעֲיָן, אוֹ בַּיָּמִים שֶׁהֵם כְּמַעֲיָן, כִּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר
בְּהִלְכוֹת מְקוּוֹת.

יז. כָּל שְׁבַעַת יָמִי נְקִיִּים שֶׁבְּזֶמֶן הַזֶּה אֵף עַל פִּי שֶׁהֵן סֶפֶק אִם
טְבִילָה בָּהֶן, כֹּאֲלוּ לֹא טְבִילָה. וְאִם טְבִילָה בִּשְׁבִיעֵי אֵף עַל פִּי
שֶׁאֲסוּר לַעֲשׂוֹת כֵּן לְכַתְּחִלָּה, שְׁמֵא יָכוֹא לְבַעַל בִּשְׁבִיעֵי אַחֲרֵי
הַטְּבִילָה הוּאִיל וְטְבִילָה בְּזִמְנָהּ אֶפְלוּ הִיָּתָה זָבָה וְדֹאִית, הֵרִי זֶה
עָלָתָה לָהּ טְבִילָה.

יח. וְאֲסוּר לוֹ לְאָדָם שִׁידָבֵק בְּאַשְׁתּוֹ בְּשְׁבַעַת יָמִי נְקִיִּים, וְאֵף
עַל פִּי שֶׁהִיא בְּכִסּוּתָהּ וְהוּא בְּכִסּוּתּוֹ. וְלֹא יִקְרַב לָהּ, וְלֹא יִגַּע
בָּהּ אֶפְלוּ בְּאַצְבָּע קִטְנָה; וְלֹא יֹאכֵל עִמָּהּ, בִּקְעָרָה אַחַת. כָּלֵלוּ

שֶׁלְדָבָר: יִנְהַג עִמָּה בִּימֵי סְפִירָה, כָּמוֹ שֶׁיִּנְהַג עִמָּה בִּימֵי נִדָּה
שֶׁעֲדִין הִיא בְּכֶרֶת עַד שֶׁתִּטָּבֵל, כָּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

יט. כָּל מְלָאכוֹת שֶׁהָאִשָּׁה עוֹשֶׂה לְבַעֲלָהּ, נִדָּה עוֹשֶׂה לְבַעֲלָהּ
חוּץ מִהֶרְחֶצֶת פָּנֶיּוֹ יָדָיו וְרַגְלָיו, וּמְזִיגַת הַכּוֹס, וְהַצָּעֵת הַמָּטָה
בְּפָנָיו: גִּזְרָה, שֶׁמָּא יָבוֹא לִידֵי עֲבֵרָה. וּמִפְּנֵי זֶה לֹא תֹאכֵל עִמּוֹ,
בְּקַעְרָה אַחַת; וְלֹא יִגַּע בְּבִשְׂרָהּ, מִפְּנֵי הָרִגֵּל עֲבֵרָה. וְכֵן בְּשִׁבְעַת
יָמֵי נִקְיִים, לֹא תַעֲשֶׂה לוֹ שְׁלוֹשׁ מְלָאכוֹת אֵלּוּ. וּמִתָּר לְאִשָּׁה
לְהִתְקַשֵּׁט בִּימֵי נִדָּתָהּ, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִתְגַּנֶּה עַל בַּעְלָהּ.